

громадян завдяки більш якісному наданню послуг з обстеження хворих, забезпеченню медикаментами тощо. [2].

Отже, недоліки існуючої вітчизняної системи охорони здоров'я, кардинальні зміни у соціально-економічній сфері, незадовільна екологічна ситуація, критична демографічна ситуація і незадовільний стан здоров'я населення вимагають нагального вирішення актуальних проблем галузі, удосконалення організації фінансування і покращання її діяльності (наприклад, розробка нормативів фінансування на одного жителя району та області, покращання роботи з пошуку додаткових джерел фінансування охорони здоров'я тощо). Однак щорічне збільшення фінансування охорони здоров'я без запровадження інструментів підвищення ефективності використання ресурсів та мотивації медичних працівників до підвищення якості послуг, що надаються ними, не дозволить покращити якість медичного обслуговування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бойчак М.П. *Формування єдиного медичного простору як важливої складової реформування охорони здоров'я України* / М.П. Бойчак, Л.А. Голик, Я.Ф. Радий // *Охорона здоров'я України*. – 2016. – №3. – С. 39-44.
 2. Лободіна З. *Передумови формування альтернативних джерел фінансового забезпечення охорони здоров'я* / З. Лободіна // *Галицький економічний вісник*. – 2017. – № 3. – С. 78–82.
-

Рубінський Михайло Михайлович, магістрант 1 курсу,
Карпишин Наталія Іванівна, к.е.н., доцент,,
доцент кафедри фінансів ім. С.І. Юрія,

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ БЮДЖЕТНО-ПОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Ефективна бюджетно-податкова політика є однією з головних умов динамічного розвитку економіки України. Діюча податкова система визначає рівень доходів Державного та місцевих бюджетів і, зрештою, темпи економічного розвитку держави. За допомогою впливу на господарську діяльність і фінанси, а також через бюджетно-нерозподільчі процеси формується інвестиційний клімат у країні, створюються умови для реалізації соціально-економічних і політичних функцій держави.

Широке коло питань, пов'язаних з удосконаленням бюджетно-податкового регулювання економічного розвитку, висвітлюється у працях вітчизняних і зарубіжних вчених-економістів В.А. Андрущенко, І.В. Запатріної, С.І. Юрія та інших.

Більшість з них зазначають, що бюджетна політика є дієвим інструментом стимулювання економічного та соціального розвитку суспільства [2, с.35]. Важливим є постійне удосконалення інструментів бюджетного-податкового регулювання, виходячи з особливостей розвитку економічної системи країни.

Реалізація фінансової політики передбачає запровадження дієвого механізму управління бюджетним процесом і державним боргом, визначення стратегічних цілей розвитку держави з урахуванням можливостей бюджету у

середньостроковій перспективі, забезпечення прозорості та послідовності бюджетної політики [1, с.395].

Таким чином, пріоритети фінансової політики мають формуватися на засадах комплексного підходу. По-перше, у контексті формування концепції фінансової політики держави та регіонів з урахуванням результатів аналізу внутрішніх і зовнішніх факторів, які визначають процеси розвитку суспільства. По-друге, у процесі врахування ієрархічних складових державної системи пріоритетів: стратегічні пріоритети держави та середньострокові пріоритети регіонів. Виконання вимоги комплексного підходу до формування і реалізації пріоритетів фінансової політики можливе шляхом орієнтації на виконання ключових завдань певного етапу розвитку суспільства і забезпечення тісного взаємозв'язку між основними елементами фінансової політики.

Отже, фінансова політика, здійснюючи ефективний перерозподіл валового внутрішнього продукту, тим самим спроможна створювати стимули і умови для макроекономічної стабілізації та подальшого сталого розвитку суспільства. Сучасна держава може дати свого роду «імпульс», «поштовх» для росту економіки, за рахунок проведення виваженої фінансової політики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адаменко І. П. Фінансові аспекти нової регіональної політики держави / І.П. Адаменко // *Економічний вісник університету. Переяслав-Хмельницький державний університет імені Григорія Сковороди.* – 2015. – Вип. 26/2. – С. 392-397.
2. Юрій С. І. Становлення доктрини фінансової системи України: монографія / За ред. С. І. Юрія, О. М. Десятнюк. – Тернопіль : Економічна думка, 2007. – 190 с.

**Кушнірчук Юлія Іванівна, магістрантка 1 курсу,
Фурса Тетяна Петрівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів,**

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО РИНКУ

Фармацевтична галузь в сучасному світі відіграє велику роль у суспільстві та являє підвищену необхідність у висококваліфікованих кадрах, наукових розробках, інвестиціях і постійному оновленні виробничого апарату, відмінний від інших галузей регуляторний режим і, нарешті, жорстка конкуренція як на зовнішніх, так і на внутрішніх ринках.

Фармацевтичний ринок характеризується надзвичайними динамічністю і потенціалом зростання. Найважливішою умовою створення підприємствами довгострокових конкурентних переваг на ринку фармацевтичних продуктів України є належне застосування теоретичних моделей та технологій сучасного дослідження.

Для фармацевтичної галузі ці особливості проявляються в необхідності характерної поведінки підприємства в процесі сегментування, цілеспрямованого (таргетування) та позиціонування[1].

Нами доведено, що стратегії фармацевтичних підприємств, відрізняються від споживчих товарів тим, що етапи стратегічного планування мають передбачати багатоаспектність, консеквентність і виявлятися у логічному